

रविवारी सप्टेंबर 21, 2025

विषय — भौतिक

सोनेरी मजकूर: यशया 40 : 4, 5

"प्रत्येक दरी भरून काढा. प्रत्येक डोंगर आणि टेकडी सपाट करा. वेडेवाकडे रस्ते सरळ करा. खडकाळ जमीन गुळगुळीत करा. मग देवाची प्रभा फाकेल आणि सर्व लोक एकत्रितपणे परमेश्वराचे तेज पाहतील. हो! स्वतः परमेश्वराने हे सर्व सांगितले आहे."

उत्तरदायी वाचन: स्तोत्रसंहिता 97 : 1, 4-7, 9, 12

- 1 परमेश्वर राज्य करतो आणि पृथ्वी आनंदित होते. दूरदूरचे प्रदेश आनंदित होतात.
- 4 त्याची वीज आकाशात चमकते. लोक ती बघतात आणि घाबरतात.
- 5 परमेश्वरा समोर पर्वत मेणासारखे वितळतात. ते पृथ्वीच्या मालकासमोर वितळतात.
- 6 आकाशांनो, त्याच्या चांगुलपणा विषयी सांगा प्रत्येक माणसाला देवाचे वैभव बघू द्या.
- 7 लोक त्यांच्या मूर्तीची पूजा करतात. ते त्यांच्या देवाला नावजतात. परंतु त्या लोकांना लाज वाटेल. त्यांचे देव परमेश्वरापुढे झुकतील आणि त्याची प्रार्थना करतील.
- 9 परात्पर परमेश्वरा, तू खरोखरच पृथ्वीचा राजा आहेस. तू इतर देवापेक्षा खूपच चांगला आहेस.
- 12 चांगल्या माणसांनो, परमेश्वरात आनंदी व्हा. त्याच्या पवित्र नावाला मान द्या.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. यशया 60 : 1-4 (से 1st :)

- 1 यरूशलेम, माझ्या ज्योती, ऊठ. तुझा प्रकाश येत आहे. परमेश्वराची प्रभा तुझ्यावर फाकेल.
- 2 आता अंधाराने जग व्यापले आहे आणि लोक अंधारात आहेत. पण परमेश्वराचा प्रकाश तुझ्यावर पडेल, त्याची प्रभा तुझ्यावर पसरेल.

- 3 राष्ट्रे तुझ्या प्रकाशाकडे येतील. राजे तुझ्या तेजस्वी प्रकाशाकडे येतील.
- 4 तुझ्या सभोवती पाहा!

2. स्तोत्रसंहिता 114 : 1-7

- 1 इस्राएलने मिसर देश सोडला. याकोबाने (इस्राएल) तो परका देश सोडला.
- 2 यहुदा त्याचे निवडक राष्ट्र बनले इस्राएल त्याचे राज्य झाले.
- 3 लाल समुद्राने हे पाहिले आणि तो पळून गेला. यार्देन नदी वळली आणि पळाली.
- 4 पर्वत मेंढ्यांसारखा नाचला. टेकड्या कोकरासारख्या नाचल्या.
- 5 लाल समुद्रा, तू का पळून गेलास? यार्देन नदी तू का वळलीस आणि का पळून गेलीस?
- 6 पर्वतांनो तुम्ही मेंढ्यांसारखे का नाचलात? आणि टेकड्यांनो तुम्ही कोकरासारखे का नाचलात?
- 7 पृथ्वी प्रभुसमोर, याकोबाच्या देवासमोर थर थर कापली.

3. 2 राजे 6 : 1-17

- 1 एकदा संदेष्ट्याची मुले अलीशाला म्हणाली, आम्ही राहतो ती जागा आम्हाला अपुरी पडते.
- 2 यार्देन नदीवर जाऊन आम्ही लाकूड तोडून आणतो. एकेकजण एकेक ओंडका आणू आणि आमच्यासाठी तिथे राहायला घर बांधू. अलीशा म्हणाला, छान, जा आणि कामाला लागा.
- 3 एकजण म्हणाला, आमच्याबरोबर चला. अलीशा म्हणाला, ठीक आहे, येतो.
- 4 तेव्हा अलीशा त्या संदेष्ट्यांच्या मुलांबरोबर गेला. ते यार्देन नदी जवळ आले आणि झाडे तोडायला लागले.
- 5 झाड पाडत असताना एकाचे लोखंडी कुऱ्हाडीचे पाते निसटले आणि पाण्यात पडले. तेव्हा तो ओरडला, स्वामी, मी तर ही कुऱ्हाड उसनी मागून आणली होती.
- 6 अलीशाने विचारले, ती पडली कुठे? तेव्हा त्याने, लोखंडी कुऱ्हाडीचे पाते पडले ती जागा दाखवली. अलीशाने मग एक काठी घेतली आणि ती त्या जागी पाण्यात टाकली.
- 7 अलीशा म्हणाले, घे ते पाते उचलून. मग त्या माणसाने पुढे होऊन पाते उचलले.
- 8 अरामच्या राजाची इस्राएलशी लढाई चाललेली असताना त्याने आपल्या सैन्याच्या अधिकाऱ्यांची एक सभा बोलावली. राजा म्हणाला, अमुक ठिकाणी दबा धरून बसा आणि इस्राएली लोक येतील तेव्हा त्यांच्यावर हल्ला करा.
- 9 पण संदेष्टा अलीशा याने इस्राएलच्या राजाला निरोप पाठवून सांगितले, सावधगिरीने वागा. त्या ठिकाणी जाऊ नका. येथे अरामी सैन्य लपून बसले आहे.
- 10 ज्या जागेबद्दल अलीशाने सावधगिरीचा इशारा दिला त्या ठिकाणच्या आपल्या माणसांना इस्राएलच्या राजाने तसा निरोप पाठवला आणि बऱ्याच जणांचे प्राण वाचवले.

- 11 या गोष्टीचा अरामच्या राजाला धक्का बसला. त्याने पुन्हा आपल्या अधिकाऱ्यांना बोलवून घेतले आणि त्यांना तो म्हणाला, इस्राएलच्या राजासाठी कोण हेरगिरी करत आहे ते सांगा.
- 12 तेव्हा त्या अधिकाऱ्यांपैकी एकजण म्हणाला, स्वामी, आमच्यापैकी कोणीही हेर नाही. इस्राएलचा तो संदेष्टा अलीशाच त्यांच्या राजाला अनेक गुपिते सांगतो. अगदी तुमच्या शयनगृहात चाललेले बोलणे देखील!
- 13 तेव्हा अरामचा राजा म्हणाला, कुठे आहे तो अलीशा. त्याला पकडायला मी माणसे पाठवतो! तेव्हा अरामच्या राजाच्या सेवकांनी त्याला, अलीशा दोथानमध्ये असल्याचे सांगितले.
- 14 मग अरामच्या राजाने घोडे, रथ आणि बरेचसे सैन्य दोथान कडे रवाना केले. ते रात्री तेथे पोचले आणि त्यांनी नगराला वेढा घातला.
- 15 अलीशाचा सेवक पहाटे उठला आणि बाहेर येऊन पाहतो तो, रथघोडे यांसह नगराभोवती सैन्य पसरलेले. अलीशाचा सेवक अलीशाला म्हणाला, स्वामी, आता आपण काय करायचे?
- 16 अलीशा म्हणाला, घाबरु नको! अरामच्या सैन्यापेक्षा आपले सैन्य किती तरी मोठे आहे!
- 17 आणि अलीशाने प्रार्थना केली. तो म्हणाला, परमेश्वर, माझ्या सेवकाचे डोळे उघड म्हणजे त्याला नीट दिसेल. परमेश्वराने त्या सेवकाचे डोळे उघडले. तेव्हा त्याला अलीशाच्या भोवती अग्रीचे घोडे आणि रथ डोंगरावर पसरलेले दिसले.

4. यशया 17 : 7, 8

- 7 त्या वेळी लोक देवाकडे म्हणजे आपल्या जन्मदात्याकडे पाहतील. त्यांना इस्राएलच्या पवित्र देवाचे दर्शन होईल.
- 8 लोक, स्वतः च्या हाताने केलेल्या वेद्यांकडे जाणार नाहीत. त्यांनी खोट्या देवांसाठी तयार केलेल्या अशेरा स्तंभाचा आणि धूपाच्या वेद्यांचा ते मान ठेवणार नाहीत.

5. 1 करिंथकरांस 1 : 26, 27, 29, 31

- 26 तर आता बंधुभागिनींनो, देवाने तुम्हांला केलेल्या पाचारणाबद्दल विचार करा. मानवी दृष्टिकोनातून तुमच्यातील पुष्कळसे शहाणे नव्हते. तुमच्यापैकी पुष्कळसे सामर्थ्यशाली नव्हते. तुमच्यापैकी पुष्कळसे उच्च कुळातले नव्हते,
- 27 त्याऐवजी जगातले जे मूर्ख पण त्यांना त्याने निवडले, यासाठी की, शहाण्या माणसास फजित करावे.
- 29 यासाठी की कोणीही देवासमोर बढाई मारु नये.
- 31 यासाठी की शास्त्रात असे लिहिले आहे, जो बढाई मारतो त्याने देवाविषयी बढाई मारावी.

6. 2 करिंथकरांस 4 : 6, 16-18

- ⁶ कारण देव, जो म्हणाला, अंधारातून प्रकाश होवो. त्याने तो प्रकाश, आमच्या अंतःकरणात ख्रिस्ताच्या चेहेऱ्यात देवाच्या गौवाच्या ज्ञानात दाखवावा.
- ¹⁶ म्हणून आम्ही धीर सोडीत नाही. जरी बाह्यदृष्ट्या आम्ही व्यर्थ ठरत आहोत तरी अंतरीकदृष्ट्या आम्ही दिवसेंदिवस नवीन होत आहोत.
- ¹⁷ कारण आमची हलकी व क्षणिक दुःखे ही आमच्यासाठी अनंतकळचे गौरव मिळवीत आहेत, जे दुःखापेक्षा कितीतरी मोठे आहे.
- ¹⁸ म्हणून आम्ही ज्या गोष्टी कायमस्वरूपात दिसत नाहीत तिकडे आमचे डोळे लावीत नाही पण जे दिसत नाही, पण अविनाशी आहे त्याकडे डोळे लावतो. कारण जे दिसते ते क्षणिक आहे, पण जे दिसत नाही, ते अनंतकालीक आहे.

7. हबकूक 2 : 20 (परमेश्वर)

- ²⁰ ... परमेश्वर वेगळा आहे. परमेश्वर त्याच्या पवित्र मंदिरात आहे. म्हणूनच सर्व पृथ्वीवर शांतता असावी व सर्वांनीच परमेश्वराचा मान राखावा.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 277: 24 (वास्तवाचे क्षेत्र)-32

वास्तवाचे क्षेत्र आत्मा आहे. आत्म्याचे वेगळेपण पदार्थ आहे आणि वास्तवाच्या विरुद्ध दैवी नाही - ती एक मानवी संकल्पना आहे. पदार्थ ही विधानातील चूक आहे. या पूर्वकल्पनेतील त्रुटीमुळे तो ज्या विधानात प्रवेश करतो त्या प्रत्येक निष्कर्षात चुका होतात. पदार्थ अमर आहे याबद्दल आपण काहीही म्हणू शकत नाही किंवा त्यावर विश्वास ठेवू शकत नाही, कारण पदार्थ क्षणिक आहे आणि म्हणूनच ती एक नश्वर घटना आहे, एक मानवी संकल्पना, कधीकधी सुंदर, नेहमीच चुकीची असते.

2. 292: 13-18

पदार्थ हा नश्वर मनाचा आदिम विश्वास आहे, कारण या तथाकथित मनाला आत्म्याचे ज्ञान नसते. नश्वर मनासाठी, पदार्थ हे वस्तुनिष्ठ आहे आणि वाईट हे वास्तव आहे. नश्वरांच्या तथाकथित इंद्रिये भौतिक आहेत. म्हणूनच नश्वरांचे तथाकथित जीवन हे पदार्थावर अवलंबून आहे.

3. 278: 3-7, 12-22

दैवी तत्वज्ञान पदार्थाचे स्पष्टीकरण देते. आत्मा हा एकमेव पदार्थ आणि चेतना आहे जो दैवी विज्ञानाने ओळखला आहे. भौतिक इंद्रिये याला विरोध करतात, परंतु भौतिक इंद्रिये नाहीत, कारण पदार्थाला मन नसते.

पदार्थ हा वस्तुमान आहे किंवा त्याला जीवन आणि संवेदना आहेत, हा नश्वरांच्या खोट्या समजुतींपैकी एक आहे आणि तो केवळ एका काल्पनिक नश्वर चेतनेत अस्तित्वात आहे. म्हणून, आपण आत्मा आणि सत्याकडे जाताना, आपण पदार्थाची जाणीव गमावतो. भौतिक पदार्थ असू शकतो हे मान्य करण्यासाठी आणखी एक मान्य करावे लागते, म्हणजे, आत्मा अनंत नाही आणि पदार्थ स्वयं-सर्जनशील, स्वयं-अस्तित्वात आणि शाश्वत आहे. यावरून असे दिसून येईल की दोन शाश्वत कारणे आहेत, जी एकमेकांशी कायमचे युद्ध करत आहेत; आणि तरीही आपण म्हणतो की आत्मा सर्वोच्च आणि सर्व-अस्तित्वात आहे.

4. 279: 9-10, 13-15, 22-29

पदार्थ मनाने निर्माण केलेला नाही किंवा मनाच्या प्रकटीकरणासाठी आणि आधारासाठी नाही.

आत्मा आणि पदार्थ एकत्र राहू शकत नाहीत किंवा सहकार्य करू शकत नाहीत आणि कोणीही दुसरे निर्माण करू शकत नाही परंतु सत्य चूक निर्माण करू शकते किंवा उलट.

मानवी तत्वज्ञान, सिद्धांत आणि वैद्यकशास्त्राची प्रत्येक प्रणाली कमी-अधिक प्रमाणात या सर्वेश्वरवादी श्रद्धेने संक्रमित आहे की पदार्थात मन आहे; परंतु ही श्रद्धा प्रकटीकरण आणि योग्य तर्क यांच्या विरोधात आहे. तार्किक आणि वैज्ञानिक निष्कर्ष केवळ या ज्ञानानेच काढता येतो की अस्तित्वाचे दोन आधार आहेत, पदार्थ आणि मन, परंतु एकच - मन.

5. 250: 25-27 (से 2nd.)

नश्वर मन काढून टाका, आणि माणसाच्या बाबतीत पदार्थाला झाडाइतकेच अर्थ उरणार नाही. पण आध्यात्मिक, खरा माणूस अमर आहे.

6. 284: 15-23, 28-3

भौतिक इंद्रियांद्वारे देवत्व जाणता येते का? भौतिक इंद्रिये, ज्यांना आत्म्याचा थेट पुरावा मिळत नाही, ते आध्यात्मिक जीवन, सत्य आणि प्रेम याबद्दल योग्य साक्ष देऊ शकतात का?

या सर्व प्रश्नांची उत्तरे नेहमीच नकारार्थी असली पाहिजेत.

भौतिक इंद्रियांना देवाचा कोणताही पुरावा मिळू शकत नाही. ते डोळ्याने आत्मा पाहू शकत नाहीत, कानाने ऐकू शकत नाहीत, किंवा ते आत्म्याला अनुभवू शकत नाहीत, चाखू शकत नाहीत किंवा वास घेऊ शकत नाहीत.

ख्रिश्चन सायन्सनुसार, माणसाच्या फक्त खऱ्या इंद्रिये आध्यात्मिक आहेत, दैवी मनातून बाहेर पडतात. विचार देवाकडून माणसाकडे जातो, परंतु संवेदना किंवा अहवाल भौतिक शरीरातून मनाकडे जात नाही. परस्परसंवाद नेहमीच देवाकडून त्याच्या कल्पनेकडे असतो, मनुष्याकडे. पदार्थ संवेदनशील नाही आणि तो चांगल्या किंवा वाईटाची, आनंदाची किंवा दुःखाची जाणीव करू शकत नाही. माणसाचे व्यक्तिमत्व भौतिक नाही.

7. 285: 7-14

तर मग, जे भौतिक व्यक्तिमत्व दुःख सहन करते, पाप करते आणि मरते ते काय आहे? ते मनुष्य नाही, देवाची प्रतिमा आणि प्रतिरूप आहे, तर मनुष्याची बनावट, उलटी प्रतिरूप आहे, पाप, आजार आणि मृत्यू नावाची विसंगती आहे. नश्वर हा देवाची खरी प्रतिमा आहे या दाव्याची अवास्तवता आत्मा आणि पदार्थ, मन आणि शरीर यांच्या विरुद्ध स्वभावांद्वारे स्पष्ट केली जाते, कारण एक बुद्धिमत्ता आहे तर दुसरी अबुद्धी आहे.

8. 217: 29 (तृ)-8

तुम्ही म्हणता, "कष्ट मला थकवते." पण हे मी काय आहे? ते स्नायू आहे की मन? जे थकलेले आहे आणि म्हणून बोलते? मनाशिवाय, स्नायू थकू शकतात का? स्नायू बोलतात का, की तुम्ही त्यांच्यासाठी बोलता? पदार्थ बुद्धिमान नाही. नश्वर मन खोटे बोलते आणि जे थकवा पुष्टी करते, तेच थकवा निर्माण करते.

तुम्ही म्हणत नाही की चाक थकले आहे; आणि तरीही शरीर चाकाइतकेच भौतिक आहे. जर मानवी मन शरीराबद्दल जे म्हणते ते नसते तर शरीर, निर्जीव चाकासारखे, कधीही थकले नसते. सत्याची जाणीव आपल्याला बेशुद्धावस्थेत तासनतास विश्रांती देते.

9. 273: 21-28

देवाने कधीही आध्यात्मिक नियम रद्द करण्यासाठी भौतिक नियम ठरवला नाही. जर असा भौतिक नियम असता तर तो आत्म्याच्या, देवाच्या श्रेष्ठतेला विरोध करेल आणि निर्माणकर्त्याच्या ज्ञानाला आव्हान देईल. येशू लाटांवर चालला, लोकांना जेवू घातला, आजारी लोकांना बरे केले आणि भौतिक नियमांच्या थेट विरोधात

मृतांना उठवले. त्याची कृत्ये भौतिक अर्थ किंवा कायद्याच्या खोल्या दाव्यांवर मात करून विज्ञानाचे प्रदर्शन होते.

10. 468: 8-15

प्रश्न. — अस्तित्वाचे वैज्ञानिक विधान काय आहे?

उत्तर. — पदार्थात जीवन, सत्य, बुद्धिमत्ता किंवा पदार्थ नाही. सर्व काही अनंत मन आहे आणि त्याचे अनंत प्रकटीकरण आहे, कारण देव सर्वस्व आहे. आत्मा अमर सत्य आहे; पदार्थ नश्वर त्रुटी आहे. आत्मा हा वास्तविक आणि शाश्वत आहे; पदार्थ हा अवास्तव आणि लौकिक आहे. आत्मा हा देव आहे आणि मनुष्य त्याची प्रतिमा आणि प्रतिरूप आहे. म्हणून मनुष्य भौतिक नाही; तो आध्यात्मिक आहे.

11. 120: 11 (पदार्थ)-12

...माणसासाठी कोणतीही परिस्थिती निर्माण करू शकत नाही.

12. 269: 21-28

भौतिक इंद्रियांची साक्ष ही परिपूर्ण किंवा दैवी नाही. म्हणून मी स्वतःला येशूच्या शिकवणीवर, त्याच्या प्रेषितांच्या, संदेष्ट्यांच्या आणि मनाच्या विज्ञानाच्या साक्षीवर पूर्णपणे केंद्रित करतो. इतर कोणतेही पाया नाहीत. इतर सर्व प्रणाली - भौतिक इंद्रियांद्वारे मिळवलेल्या ज्ञानावर पूर्णपणे किंवा अंशतः आधारित प्रणाली - वाऱ्याने हलवलेल्या काठ्या आहेत, खडकावर बांधलेली घरे नाहीत.

13. 205: 32-3

जेव्हा आपण देवाशी असलेले आपले नाते पूर्णपणे समजून घेतो, तेव्हा आपल्याला त्याच्याशिवाय दुसरे मन असू शकत नाही - दुसरे प्रेम, ज्ञान किंवा सत्य नाही, जीवनाची दुसरी भावना नाही आणि पदार्थ किंवा त्रुटीच्या अस्तित्वाची जाणीव नाही.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6